

Zenginleştiren Buluşma

Tarih 5 Ağustos, 2021. Ağustos sicağının bu kavurucu gününde İstanbul-Kınalı Ada'ya gidiyorum.

Birbirimize “ahuno/kardeşim diye hitap ettiğimiz Uzman Psikiyatrist Dr. Bülent Midyat'a ilk yaklaştığımda etrafı kavuran sicağa rağmen, pozitif bir enerjiyle kuşatıldığımı ve bu enerjinin esintileriyle serinlediğimi hissettim.

Mardin-Midyat'ın sokaklarında beraber büyüdüğümüz, beraber koştuğumuz, beraber oynadığımız, beraber okuduğumuz çocukluk arkadaşımla, dostumla, kardeşimle, 30 yıldır yüz yüze gelememiştik. Grşememiştik. O yad ellerde, Almanya'nın Frankfurt şehrinde kendi alanında hayata/insanlara hizmet ederek yaşamını sürdürmekteydi. Bense, gözümüzü açtığımız coğrafyanın kucağında, kendi alanımda hizmet etmekte ve yaşamakta idim.

Buluşmadan önce, kafamı kurcalayan bir sorunun cevabını merak ediyordum.

Süryani kültürünün sembolü Midyat'ın kucağında büyümüş ama farklı yerlerde yaşayan iki ayrı insanın düşünce dünyası nasıl şekillenmişti? Bu iki insan hayata, hakikate nasıl bakıyordu?

Ben bunları düşünürken, Uruguaylı yazar Eduardo Galeano (1940-2015) şu cümlesi imdadıma yetişti. Der ki bu yazar: **“Herkes kendi ışığıyla ışıldar. Hiçbir alev öbürüne benzemez. Büyük alevler vardır; kk alevler, her renkten alev. Kimi insanların alevi öyle durağandır ki rzgrda bile dalgalanmaz, kimi insanlarınsa havayı kıvılcıma boğan çılgın alevleri vardır. Kimi saçma alevler ne tutuşur ne de ışık serperler; kimileri de öyle bir canlılıkla yalazlanırlar ki**

onlara bakınca gözlerimiz kamaşır, yaklaşırsak üstümüze ateş vurmuş gibi parlarız...”

Doğrusu, bu buluşma esnasında Midyat’taki ortak anılar ve yaşanmışlıklar halkalanarak etrafımı sarmıştı. Onun için buluşmanın ilk dakikalarında tarifi imkânsız bir canlılıkla düşünce dünyamın dalgalandığını hissettim. Ve o dalgalanmaların hissiyatı içinde yılların özlemini gidermeye çalışırken, kendimi tarih, felsefe, sosyoloji, psikoloji, kültür, ruhaniyet konularında derinleşen zenginleştirici bir sohbet içinde buldum. Sevgili eşim Hanım Beğtaş ve İstanbul Süryani Kilisesi’nin ruhanilerinden Değerli Abuna Fetrus Gülçe’nin de katıldığı bu buluşmada çok hoş vakit geçirdik. Yarenlik ettik. Gerilere giderek eski anıları tazeledik, canlandırdık. Ortak anıları yâd ederken hemhal olduk. Bilimsel çalışmaları yanında değerli doktor hocamızın Süryani kültürüne de hala ilgi duymakta olduğunu görmüş olmak, benim açımdan ayrıca sevindirici olmuştur. Ayrıca bu buluşmadan yazar Euripides (MÖ 480-408)’un **“Dünyada kişi için doğup büyüdüğü yeri kaybetmekten daha büyük bir acı olamaz”** deyişini de çok güçlü bir şekilde hissetmiş oldum.

Evet, hissettiğim kadarıyla, bilim insanı değerli arkadaşımın/kardeşimin içsel alevi kimileri gibi durağan değildi. Sevginin küçük bir dokunuşuyla alevlenmişti. O kavurucu sıcaklığın içinde bizi adeta ruhun/gönlün dinlendiren ve serinleten yaylasına çıkarmıştı. Yayla ferahlık, temizlik anlamına gelir. O yüksektedir. Ona inilmez, çıkılır. İyi olan her şey, her davranış, her söz, tatlı bir esinti oluşturur o yaylada. Orayı korumak, kirlenmeyi engellemek için çaba göstermek gerekir. Orayı çer çöp atan, hor gören ve hor kullanan kimselerden uzak tutmak icap eder.

Herkes kendi ışığıyla ışıldasa da, kültürel buluşmaların etkileşimleri insanın mana dünyasını zenginleştirir. İnsanın insanlığını besleyen ve ruhunu

temizleyen aktiviteler arasındadır. Gelişimin de önemli etkenlerindedir. Çünkü yaşamın akışı içinde ruhun (veya yüreğin) temizliği ihmal edildiğinde, kalp kararır ve katılaşır. Katılaşmış bir yürek üzerine gelişim inşa etmek, kayaya tohum ekmeye çalışmak gibidir. Tohumun yetişebilmesi için nasıl verimli toprağa ihtiyaç duyuluyorsa, kültürel gelişim için de kararmamış, katılaşmamış yüreklere ve kültürel alışverişlere çok ihtiyaç vardır. Ünlü filozof Epiktetos (MS 55-135)'un yüzyıllar önce dediği gibi; **“Bizler, ruhani deneyim yaşayan insanlar değiliz. Bizler, insani deneyim yaşayan, ruhani varlıklarız.”**

Evet, Almanya’da yaşayan bu değerli bilim insanımızla, kardeşimizle coğrafyamızın tarihsel derinliğine dalarak, o derinliklerde gezerek hoş vakit geçirdik. Hasbihal eyledik. Hemhal olduk. Karşılıklı keyiflendik, bilgilendik, aydınlandık. Uygarlığın taşıyıcı kolonlarından birisi sayılan Süryanice dilinin geleceğini de konuşarak, ortak yaşamın esenliği için **“duvarlar yerine köprüler”** şiarının önemini konuştuk.

Bu vesileyle hatırlatmak isterim ki, kaygılarla ve zorluklarla baş etme mücadelesinde takınılacak en önemli tutum ahlaktır, vicdandır, hukuktur. Çünkü güç, makam ve koşullarda değil, insan onurunu kutsayan hukuki yaklaşımlardadır. Ünlü sosyolog Zygmunt Bauman (1925-2017)'in şu düşüncesi bunu çok güzel açıklamaktadır: **"Bütün diğer değerler insan haysiyetine hizmet ettikleri ve bunun davasını sürdürdükleri ölçüde değerlidir. Başka insanlarda insanlığı öldürerek hayatta kalmaya çalışan kişi, kendi insanlığının ölümünden sonra hayatta kalmış demektir."**

Öte yandan ünlü yazar/düşünür Wolfgang Von Goethe (1749-1832) insani yaklaşımları şöyle ifade eder: **"İnsanlara oldukları gibi davranırsak, oldukları**

gibi kalırlar. Ama onlara olmaları gibi gerektiği gibi davranırsak, olabileceklerinin en iyisi olurlar.”

Değerli kardeşim Dr. Bülent Midyat’ın zengin değerlerle harmanlanmış iç dünyasını farklı bir farkındalık içinde tanımış olmaktan ve yıllar sonra hemhal olma ayrıcalığını yakalamış olmaktan onur duydum.

İnanıyorum ki, hakikati, ışığı eğitimin disipliniyle arayanlar, Tanrı sevgisini tüm hücrelerinde hisseden ve koşulsuz sevebilen insanlardır. Çünkü eğitim disiplini, aklın gücünü ve insanın yeteneklerini geliştirir. Aydınlatan eğitim, zarar vermelerden ve kötü alışkanlıklardan sakındırır. Onun için, eğitilmiş insan, işlenmiş toprağa benzetilir. Üretkendir, topluma faydalı ürünler verir. Bilim insanı olmanın esas gayesi budur. Bu terbiye olmalıdır.

Belirtmem gerekir ki, ikimizi de zenginleştiren bu buluşmayla yakından hissettiğim Dr. Bülent Midyat hocamızın mütevazı kişiliği bütün bunların bir alfabesi gibiydi. Bu başarısından dolayı kendisini kutluyor, sağlık ve başarı dileklerimi sunuyorum.

... Ve Almanların bir atasözüyle noktalamak istiyorum. Derler ki; **"Çocuklarınıza ne ceza vererseniz verin, ama onlara hain demeyin, sonra hain olurlar."**

Yusuf Beğtaş